

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 342/2540

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ โจทก์ นายพิเชษฐ์ ยันนาดี กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 655

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในเรื่องการคิดดอกเบี้ยทบต้นนี้ ป.พ.พ.มาตรา 655 วรรคแรกบัญญัติห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ แต่ถ้าดอกเบี้ยค้างชำระไม่น้อยกว่า 1 ปี คู่สัญญาผู้ยืมจะตกลงกันให้เอาดอกเบี้ยนั้นทบเข้ากับต้นเงินแล้วให้คิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ทบเข้ากันนั้นก็ได้ แต่การตกลงเช่นนั้นต้องทำเป็นหนังสือ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว หากได้บัญญัติว่าข้อตกลงให้คิดดอกเบี้ยทบต้นดังกล่าวนั้นจะต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้กู้กับผู้ให้กู้ไม่ เมื่อข้อตกลงดังกล่าวได้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้กู้ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลเสียจากข้อตกลงดังกล่าวแล้ว ย่อมต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นอย่างใดที่จะต้องบังคับให้ลงลายมือชื่อผู้ให้กู้อีก เมื่อหนังสือสัญญาผู้เงินเอกสารดังกล่าวเป็นหนังสือที่แสดงข้อตกลงจำเลยทั้งสามในฐานะผู้กู้ยอมให้โจทก์คิดดอกเบี้ยทบต้นได้ โดยยินยอมให้โจทก์นำดอกเบี้ยค้างชำระเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี ทบเข้ากับต้นเงินได้ และยินยอมเสียดอกเบี้ยในต้นเงินใหม่ในอัตราเดียวกัน โจทก์จึงมีสิทธินำดอกเบี้ยจำนวน 99,828.77 บาท ที่จำเลยทั้งสามค้างชำระเป็นเวลา 1 ปี มาทบเข้ากับต้นเงิน 1,100,000 บาท ตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2537 รวมเป็นเงิน 1,199,828.77 บาทแล้วคิดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 19 ต่อปี ในต้นเงินที่มีดอกเบี้ยทบเข้าด้วย จำเลยที่ 1 และที่ 2 ได้จำนองที่ดินโฉนดเลขที่ 55922 เป็นประกันหนี้ตามหนังสือสัญญาผู้เงินระหว่างโจทก์กับจำเลยทั้งสาม โดยมีข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจำนองเป็นประกันว่าผู้จำนองยินยอมจะเอาประกันอสังหาริมทรัพย์ปลูกสร้างที่จำนองตามข้อตกลงนี้ไว้กับบริษัทประกันภัยที่ผู้รับจำนองเห็นชอบ โดยผู้รับจำนองเป็นผู้รับประกันภัยในกรมธรรม์ประกันภัยตามจำนวนเงินที่ผู้รับจำนองจะแจ้งให้ทราบแต่ละปี โดยผู้จำนองยินยอมเสียเงินค่าเบี้ยประกันภัยเองตลอดไปทุกปีจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้น ถ้าผู้จำนองไม่จัดการเอาประกันอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวและผู้รับจำนองได้จัดการเอาประกันอสังหาริมทรัพย์เอง ผู้จำนองยินยอมนำเงินค่าเบี้ยประกันภัยที่ผู้รับจำนองได้จ่ายไปมาชำระจนครบถ้วนภายใน 1 เดือน นับแต่วันที่ผู้รับจำนองได้แจ้งให้ทราบนั้น ตามข้อตกลงดังกล่าวหากโจทก์ชำระเบี้ยประกันภัยแทนจำเลยที่ 1 และที่ 2 ไป จำเลยทั้งสองก็ต้องชำระคืนแก่โจทก์ ดังนั้น หากโจทก์ยังมีได้ชำระเบี้ยประกันภัยแทนจำเลยที่ 1 และที่ 2 จำเลยที่ 1 และที่ 2 ก็ยังไม่มีหนี้ที่จะต้องชำระเบี้ยประกันภัยคืนแก่โจทก์ การที่โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ชำระเบี้ยประกันภัยตั้งแต่ปี 2540 หลังจากฟ้องคดีแล้วนั้น จึงเป็นการฟ้องขอให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ชำระเบี้ยประกันภัยที่จำเลยยังไม่มีหนี้ต้องชำระ และยังไม่ทราบจำนวนเงินเบี้ยประกันภัยที่แน่นอนอีกด้วย นอกจากนี้ตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องก็มิได้ระบุจำนวนเบี้ยประกันภัยที่จะขอให้จำเลยชำระ จึงไม่อาจทราบได้ว่าจำเลยจะต้องเสียเบี้ยประกันภัยเป็นจำนวนเท่าใด จึงเป็นคำฟ้องที่ไม่อาจบังคับให้ได้

องค์คณะ

อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ · จเร อำนวยวัฒนา · อรุณ น้าประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/>

